

PLANISPHERIVM

australis circuli à puncto e porrigatur usque quo linea t d concurrat cum eg: uelut si arcum g t ponamus gradus LXXXIX: necesse est linearum concursum fieri super diametro circuli distantis ab æquinoctiali ad austrum gradibus LXXXIX. Scimus autem distantiam poli ab æquinoctiali circulo integris xc. gradibus: quantus totus g d arcus. si ergo in hac planitie polum australem inuenire debeamus, illic oportet, ubi lineam e g æquidistant ei à puncto d producta continget: æquidistantes uero nunquam concurrunt. ergo impossibile est in hanc planitiem polum australem repræsentari: Nam nec si polum australem posuerimus: adesse septentrionalem possibile est. Si enim rectæ lineæ propositum polum transeunt, eos notant circulos, qui sese ad utrumque polum interfecant: si uterque adesset; eas lineas in duobus locis sese intercipere necesse foret. quod quoniam in rectis lineis impossibile est: nec in una repræsentari planitie utrumque polum possibile est.

His habitis deinceps metiri conuenit quantitatem ortus signorum, prout accidit in sphaera corporea. Esto enim (ut solet) circulus æquinoctialis a b g d circa centrum e: zodiacus uero z b h d circa centrum t: diametrorum super e orthogonaliter deductarum loco meridiani circuli; altera puncta sectionum continuat b, & d, quæ & signa æquinoctialia altera per utrumque centrum g h, & a z, quorum puncta tropica h, & z. Quoniam ergo ratiocinatio nostra demonstrandi est, quantum in sphaera recta oriatur de circulo æquinoctiali cum quotlibet gradibus zodiaci.

Horizontis